

עפ"א 6361/02/14 - דורון ניכטברגר נגד עיריית תל-אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 14-02-6361 ניכטברגר נ' עיריית תל-אביב
תיק חיצוני: עניינים מקומיים ת"א

בפני כב' השופטת ארנה לוי
מערערים דורון ניכטברגר
נגד עיריית תל-אביב
משיבים

פסק דין

לפני ערעור על החלטתו של כב' השופט ברקאי מיום 15/1/14 (ת.פ. 10-01-6828) בגדירה נדחתה בקשה המערער לפסיקת הוצאות בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין. הבקשה הוגשה בהתייחס לתיק שנדון בפני בימ"ש קמא וכן בהתייחס לתיק נוסף (821-01-07). עניינים של שני כתבי האישום הוא בנייה בגיגוד להיתר. אין חולק כי המערער הוא זה שהתחום על הבקשה להיתר בעל הרווחה. כתבי האישום התייחסו לעבודות שבוצעו בבית משותף. במהלך ניהול התיקים התווספו לכרכי האישום נאים נוספים נוכחים בקשה המערער. בשני כתבי האישום לא בוצעה הקראאה. בסופו של דבר, בוטלו כתבי האישום. המערער פנה לבימ"ש קמא בבקשת הוצאות בטענה שהופיע במסגרת שני כתבי האישום שש פעמים בבית משפט קמא ונאלץ לטפל בנושא.

בית משפט קמא דחה את הבקשה. הוא ציין כי לא ניתן לקבל את תרעומתו של המערער על כך שמלכתחילה הוגשו כנגדו כתבי אישום בעל הרווחה. בית משפט קמא ציין כי בעל היתר אינו יכול להתנווע מאחריות ובהקשר זה הפנה לסעיף 208(א)(1) לחוק התקנון והבנייה. בית משפט קמא ציין כי טענת המערער על פי ה לא היה מקום להגישו כתוב אישום, אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק. בית משפט קמא קבע כי בנסיבות אלו אין ספק שהיא יסוד לאשמה ולכן התנאי הראשון הנדרש על פי סעיף 80 לא התקיים. באשר לתנאי השני קבע בית משפט קמא, לא מתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות מתן פיצוי. בית משפט קמא הוסיף וציין כי האיזון בין זכויות המערער ובין האינטרסים הציבוריים שבשמירה על הסדר והעמדת עברינים לדין, מביאה לכך שאין מקום לפיצוי. בית משפט קמא חיב את המערער בהוצאות המשיבה בסך 1500 נק.

המערער במסגרת ערעורו בפני חזר על אותן טענות אשר נטעןו בפני בית משפט קמא.

אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא לעניין אי פסיקת הוצאות. בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין ניתן לפסק פיצוי בהתאם לשתי עילויות, האחת אם היה סיכוי סביר להרשעה עת הוגש כתוב האישום. השנייה, אם קיימות נסיבות אחרות המצדיקות מתן פיצוי. על מנת להיכנס לקטגוריה של העילה הראשונה, יש צורך להוכיח כי כתוב האישום הוגש

ambil' שהיה לו בסיס כלשהו או שהיסוד לאשמה היה ר舅舅ה השניה, נפסק כי מדובר באמת מידה המותרה שיקול דעת אשר אמור להיות מופעל בהתאם לנسبות העניין ובו היליכי המשפט, אופי וטיב הזכוכי, נסיבות אישיות של הנאשם החיצונית למשפט, התנהגות המשפטה והتابיעה (באופן זדוני או רשלוני), התנהגות הנאשם בחקירתו, סוג העבירה ועוד (ראה ע"פ 1042/13 קקון נ' מ"י, 25/6/14).

בעניינו, המערער חתום כבעל התיiter. מכאן נובעת אחריותו לעבודות אשר בוצעו בסטייה מההתיiter בהתאם לסעיף 808(א)(1) לחוק התקנון והבנייה. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי לא היה יסוד לאשמה או כי לא היה כל בסיס להגיש את כתבי האישום כנגד המערער. להיפך, בעל התיiter הוא בעל אחריות ראשונית וחמורה לעניין העבודות המתבצעות בניגוד לו. באשר לנسبות אחרות, הרוי שיש להתחשב בכך שאין מדובר כלל בזכוכי אלא רק בביטול אישום לפני הקראה. לא הוכחו נسبות מיוחדות וקיצוניות בתיק זה אשר עשוות להביא למסקנה כי מדובר במקרה אשר מצדיק פסיקת הוצאות. גם אם המערער נאלץ להתייצב בבית משפט קמא מספר פעמים, אין בכך כדי להביא למסקנה כי מדובר בנסיבות המבוססות פסיקת הוצאות בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין.

עם זאת, לא מצאתי סיבה לחייב את המערער בהוצאות על עצם הגשת הבקשה. יש לזכור כי פסיקת הוצאות בתיקים פליליים תיעשה באורח חריג ובנסיבות חריגות ולא בדבר שבשגרה כפי שנעשה בתיקים אזרחיים.

לאור זאת, הערעור מתקיים בחלוקת. הערעור על אי פסיקת הוצאות - נדחה. הערעור לגבי חיוב המערער בהוצאות המשיבה בסך 1500 ₪ - מתקיים.

ניתן היום, ט' تمוז תשע"ד, 07 يول' 2014, במעמד הצדדים.